

בעניין: _____ דווידי ואח'

כולם ע"י ב"כ עוה"ד דניאל שנהר ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-5455017; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד מיכל צוק
מפרקליטות המדינה
משרד המשפטים, ירושלים

המשיבים

בקשה מטעם העותרים לפסיקת הוצאות

לאור החלטת כבוד הרשמת ד' כהן-לקח מ-25.12.11, שהומצאה לח"מ ביום 1.1.12, מתכבדים העותרים להגיש לבית המשפט הנכבד בקשה להשית את הוצאות העתירה על המשיבים.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. במוקדה של העתירה עומדת בקשת העותרים כי המשיב 1 יודיע מה עלה בגורלו של העותר 1 (להלן: **העותר**), אשר נעצר על-ידי כוחות הביטחון של ישראל, וכי המשיבים 2-4 ירשמו ו/או יחזיקו בידיהם מידע עדכני בדבר מקום החזקתו של העותר.
2. העותר נעצר ביום 18.12.11, סביב השעה 10 בבוקר, והעתירה הוגשה ביום 19.12.11, לאחר שכל ניסיונותיו של העותר 2 (להלן: **המוקד** או **המוקד להגנת הפרט**) לאתר את מקום הימצאו של העותר עלו בתוהו. ביום הגשת העתירה ניתנה החלטתו של בית המשפט הנכבד, לפיה על המשיבים להגיב ביום למחרת, ה-20.12.11, עד השעה 30: 17.
3. בערבו של יום הגשת העתירה מסרה ב"כ המשיבים לח"מ כי העותר מוחזק במתקן ההשגיה הזמני, השייך לחטיבת שומרון, בחווארה. המידע הועבר למשפחתו של העותר. אולם, למחרת בבוקר, התברר לעובדי המוקד, שעמדו בקשר עם אותו מתקן השגיה, כי **המידע שמסרה ב"כ המשיב אינו נכון, וכי העותר לא נרשם כעצור בחווארה**. אף ב"כ המשיב התייחסה לעובדה כי מסרה לעותרים מידע לא נכון בתגובתה לעתירה, בסעיף 3 שם. מיותר לציין כי מסירת מידע, שהתברר בדיעבד כשגוי, למשפחה המודאגת ממילא, הוסיף לנזק שכבר נגרם כתוצאה מ"העלמת" העותר.

4. במשך כל שעות היום של ה-20.12.11 המשיכו ניסיונות המוקד להבין היכן בדיוק מוחזק העותר. הניסיונות לא עלו יפה. לא זו אף זו, אף מקריאת תגובת המשיבים לעתירה, לא היה ברור היכן העותר מוחזק במועד שהוגשה התגובה (יודגש כי עד לשעת הגשת התגובה, העותר לא נרשם בשום מקום – לא כמוחזק במתקן צבאי, לא במתקן משטרתי ולא במתקן שבי"ס). קביעת המשיבים בתגובתם כי העותר מצוי בהליכי שחרור בערבות לא העלו ולא הורידו לעניין זה, מאחר שלא היה ברור מהיכן הוא אמור להשתחרר, מה עוד שלמשפחתו לא הגיע כל מידע לגבי בקשה להגיע ולסייע בשחרור בנה.

5. עקב כך, מיהר הח"מ להגיש בקשה להגיב לתגובת המשיבים. בבקשה זו התבקש בית המשפט הנכבד שלא למחוק את העתירה, עד שניתן יהיה לדעת בוודאות היכן נמצא העותר. לא למותר להוסיף כי המצב בו כ-60 שעות לאחר מעצרו של נער בן 17, לא ניתן לדעת היכן הוא מוחזק, אף לאחר שהוגשה עתירת הביאס קורפוס לבית המשפט הנכבד, הוא מצב המעורר אי נוחות רבה, בלשון המעטה.

6. לשמחת משפחתו של העותר, הוא הגיע לביתו בערבו של אותו יום, ה-20.12.11. עקב כך, הוגשה בקשה למחיקת העתירה ב-21.12.11, תוך שביקשו העותרים להגיש בקשה נפרדת ומפורטת לעניין ההוצאות במועד מאוחר יותר. ברוח זו החליטה, כאמור, כבוד הרשמת ד' כהן-לקח, ומכאן בקשה זו, המונחת עתה בפני בית המשפט הנכבד.

7. נקדים ונציין כי המשיבים מבקשים מבית המשפט הנכבד לאפשר להם להגיב לבקשה זו.

באשר להוצאות:

8. השתלשלות העניינים כפי שהובאה לעיל מצדיקה השתתפות הוצאות משפט ושכר טרחת עורך-דין על המשיבים, וזאת על פי הקריטריונים שנקבעו בבג"ץ 842/93 אל נסאסרה נ' שר הבינוי והשיכון ואח', פ"ד מח(4) 217, 219, לאמור:

הצידוק בהגשת העתירה (הקריטריון הראשון) – הן על-פי החוק והן על-פי הפסיקה, על המשיבים היה לרשום את דבר מעצרו של העותר, כך שיוודע מקום הימצאו, ללא שיהיו. בשל החשיבות העליונה שיש לרישומו של עצור במקום מעצרו, עוגנה חובת הרישום בחקיקה ראשית. סעיף 4 לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש) תשל"ב-1971 קובע כי:

התקבל אדם לבית סוהר ידאג מנהל בית הסוהר שיירשמו בנוגע אליו הפרטים שנקבעו.

בפרק 5 להוראות שירות בתי הסוהר (סעיף 5.06) נכתב:

בבית הסוהר יתנהל רישום מעודכן ומדויק לגבי כל אסיר המוחזק בו הכולל את האסמכתא למאסרו ומציין את תקופת המאסר או המעצר, חישוב מועד תום ריצוי העונש, ומועדים נוספים הנדרשים לצורך חישוב פרקי זמן מינימלי

המהווים תנאי להענקת טובות הנאה (כגון: חופשות) או זכויות מוקנות (כגון: דיון בוועדת שיחרורים) לאסיר (כל ההדגשות בבקשה שלי – ד.ש.).

בבג"ץ 6757/95 **חירבאוי ואח' נ' מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית** (לא פורסם; להלן: **פס"ד חירבאוי**), קבע בית המשפט הנכבד כי:

(ב) **מרכז השליטה הצה"לי** (בין שהמדובר במרכז השליטה ובין שהמדובר בגורם אחר) **יקבל מכל הגורמים... מידע עדכני בדבר מעצרו ומקום מעצרו של עצור אחת ליממה, באופן שניתן יהא לאתר העצור, לפי פניה בכתב של גורמי חוץ.**

(ג) **מרכז השליטה הצה"לי ימסור פרטים מן המידע האמור, על פי פניה בכתב של אגודות ציבוריות שעיסוקן בכך, ו/או על פי פניה בכתב של עו"ד מיופה כוח המייצג את העצור או משפחתו.**

לאחר העברת הפניה בכתב יוכל הגורם הפונה לקבל את המידע באמצעות הטלפון".

ביחס לעותר, רישום שכזה לא בוצע, כפי שפורט לעיל, כך שהמאמצים של המוקד להגנת הפרט לאתרו עלו בתוהו, ולכן לא היה מנוס מהגשת העתירה. לא זו אף זו, המקרה הנדון בעתירה זו הוא חמור במיוחד – **העותר הוחזק במשך יותר מ-60 שעות במקום שאינו מתקן כליאה מוכרז, בתנאים לא תנאים.** המדובר, לפיכך, **בהעלמה דה-פקטו של העותר.** ינהג נכון בית המשפט הנכבד לו ייקח נקודה חמורה זו בחשבון בבואו להחליט בבקשה זו.

מיצוי ההליכים (הקריטריון השני) – ביום 19.12.11 פנה המוקד להגנת הפרט למרכז השליטה הצה"לי שבמפקדת המשיב 2 אשר, על-פי פס"ד חירבאוי, הינו הגורם אשר באחריותו לקבל "מכל הגורמים... מידע עדכני בדבר מעצרו ומקום מעצרו של עצור אחת ליממה, באופן שניתן יהא לאתר העצור, לפי פנייה בכתב של גורמי חוץ", בבקשה לסייע באיתור העותר. תשובת המשל"ט הצה"לי מיום 19.12.11 היתה כי העותר לא אותר. כמו-כן, פנה המוקד למשל"ט הכליאה של המשיב 3. אף משם נמסר כי העותר לא אותר, ולפיכך אינו מוחזק על-ידי שירות בתי הסוהר. בנוסף, פנה המוקד למשל"ט המשיב 2 פעם נוספת, והבהיר את החומרה בה הוא רואה את העובדה כי לא ניתן לאתר את העותר, שהוא נער בן 17. אף פנייה נוספת זו לא הבהירה מה עלה בגורל העותר. רק משהתקבלו התשובות השליליות מגורמים אלו עתרו העותרים לבית משפט נכבד זה.

שיהוי (הקריטריון השלישי) – העתירה הוגשה מיד לאחר שמוצו כל ההליכים והתקבלו תשובות שליליות מהגורמים השונים.

האם הגשת העתירה הביאה להשגת הסעד המבוקש (הקריטריון הרביעי) – כאמור, כל מאמציו של העותר 2 לקבל את הסעד המבוקש טרם הגשת העתירה עלו בתוהו, ורק הגשת העתירה הניעה את המשיבים לבצע בדיקה יסודית בעניינו של העותר, בדיקה שהביאה למסירת המידע אודותיו.

9. מקרים כגון זה גורמים לאובדן שעות עבודה רבות של עובדי המוקד להגנת הפרט, עמותה ציבורית המתקיימת מכספי תורמים. יש לזכור כי מערך האיתורים אותו מפעיל המוקד, אשר מטפל, מדי שנה, בלמעלה מעשרת אלפים בקשות של משפחות לאיתור יקיריהן, ואשר מצריך הוצאה שנתית של מאות אלפי שקלים, מבצע למעשה את העבודה אותם היו המשיבים, על-פי החוק והפסיקה, צריכים לבצע. **כאשר התנהלותם של המשיבים מאלצת את המוקד להגיע לפתחו של בית-המשפט על-מנת לקבל את המידע שהמשפחות זכאיות לו מהמשיבים – על המשיבים לשאת בהוצאות ההליך.**

10. כמפורט בגוף העתירה, ההתנהלות הלקויה מצידם של המשיבים אינה בבחינת מחדל חד-פעמי, והרושם שנוצר מהאמור לעיל הינו כי המשיבים מתייחסים בקלות ראש לחובותיהם על-פי החוק והפסיקה. התנהלות זו מצד המשיבים גורמת לבזבוז זמן שיפוטי יקר ולהפיכת בית המשפט הנכבד למעין "משל"ט כליאה עלי". כפי שנאמר בהחלטתו של כבוד הרשם בועז אוקון בבג"ץ 9332/02 ג'ראר נ' **מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית** (לא פורסם). להלן: **עניין ג'ראר**:

הפיכת בית המשפט ל"תיבת דואר" לצורך בירורים מסוג זה היא מכבידה ומסרבלת מכל היבט שהוא, ויש להימנע ממנה (ולא רק בתחום זה).

11. נראה כי המשיבים, למרות שורה ארוכה של החלטות כנגדם בעתירות דומות, לא הפנימו את החשיבות הרבה שמייחס בית המשפט הנכבד לחובת ההודעה והרישום של מעצרו של אדם. כפי שנכתב בעניין ג'ראר:

מסירת המידע מהווה אמצעי בקרה ופיקוח, אך יש לה חשיבות אנושית מבחינת העצור, המאבד באחת את השליטה בחייו. **יש לדיווח משמעות שלא ניתן להפריז ביסודיותה מבחינת בני המשפחה, אשר קרוב להם נעלם "בלא הסבר".** ההגנה על הפומביות מהווה ערובה למניעת שימוש לרעה ביכולת לעצור, ומונעת שימוש בלתי מרוסן ביכולת זו.

וראו גם: בג"ץ 5829/02 אלבוכארי ואח' נ' **מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית**; בג"ץ 9305/02 מהנא ואח' נ' **מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית**; בג"ץ 4884/02 עג'ורי ואח' נ' **מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית**; בג"ץ 8352/02 חבאיבה ואח' נ' **מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית**; בג"ץ 422/03 אבו דוש ואח' נ' **מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית**; בג"ץ 3162/03 שרים ואח' נ' **מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית**. המדובר ברשימה חלקית.

מטעמים אלו מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בתשלום הוצאות ושכר טרחת עורך-דין לעותרים.
ירושלים, 8 בינואר 2012

דניאל שנהר, עו"ד
ב"כ העותרים

(ת.ש. 71145)